

Во всё това време до когдато сме на посвѣщеніето, не треба да се призіреме на писма, ако се слѣчатъ предъ очите ни, или да взѣмаме книги въ рѣцѣте си, и да имъ ѡбращае листобете, и прочи подобны работы: развѣ ако ни дозволитъ голѣмата любовь, коѣто можемъ да имаме съ ѡнова лице коѣто посвѣщаваме.

И когдато дойдетъ нѣкой данъ посвѣтитъ, не треба да го принуждаваме да нѣ ѡжидѣва, но ѣвѣ треба да го посрѣщеме и да го воспріемнеме: развѣ ако се слѣчиме нешвлечѣны, или швлечѣны въ такова трѣха, коѣто не ѣ достѡйна за да пріемнеме посвѣщеніето таковаго чловѣка, или се нахѡждаме въ нѣкое дѣло, коѣто не терпитъ шложѣніе: и тогда треба да го молиме да нѣ потерпитъ, и извинитъ краткото ни замедлѣніе.

Когдато ни дойдетъ на посвѣщеніе нарѡчитый нѣкой чловѣкъ, треба да го предсрѣщеме или въ преддверіето на чертога, или въ двѡротъ, или на двѡрныте врата, спорѣдъ стѣпенотъ на чловѣка.